Не опускай вії, що Хрест стятий,
Що чорні ями замість синього шкла.
Не можу я в своїй душі розняти
Сподівань дівочих і мого зла.

Не можу я виткнутись з за воріт забитих
І усміхнутись на улиці радісному дню.
Я не можу тебе з собою злити —
Бракне жертвенного вогню.

23–II–920. Київ.